

Dietrich Bonhoeffer

A hátrahagyott ajándékok

Békességet hagyok néktek, az én békességemet adom néktek; nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen! Hallottátok, hogy én azt mondtam néktek: „Elmegyek, és eljövök hozzátok.” Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: „Elmegyek az Atyához”, mert az én Atyám nagyobb nálamnál. És most mondtam meg néktek, mielőtt meglenne, hogy amikor majd meglesz, higgyetek. (J 14,27–29)

Az Atya és a Fiú hozzánk költözik (J 14,23), és az Atya elküldi a Szentlelket (J 14,26). Ezekhez jönnek azok az ajándékok, amelyeket Jézus a tanítványoknak ad, amikor elhagyja őket.

Először a béke. Hogy a tanítványok tudják, mit kell ez alatt érteniük, Jézus világosan megismétli, hogy az ő békéje az, amelyet az övéinek ad. Milyen könnyen ámíthatták volna magukat hamis reménnyel! Annak a békéje ez, akinek a földön nem volt hova lehajtania a fejét, és akinek a keresztfára kellett mennie. Ez békesség Istennel és emberrel ott is, ahol Isten és az emberek haragja megsemmisítésünkkel fenyeget. Csak ez a krisztusi békesség maradandó. Amit a világ kínál, csak egy álom lehet, amelyből összezavarodva és félelemmel teli kell ébrednünk. De aki befogadja Jézus békességét, nem kell többé összezavarodnia és megrettennie, ha a békétlen világ háborogni kezd.

A második ajándék az öröm. Azzal, hogy Jézus az Atyához megy, azt adja nekik, amit szeretnek: örömet; mert Uruk megdicsőül. Ha a tanítványok szíve valóban Krisztusnál van, imádó ujjongással vesznek részt az ő megdicsőülésében; mert azt is tudják, hogy a Megdicsőült újra eljön és velük marad. Ez a gyülekezet krisztusi öröme.

Jézus ígérete megajándékozza a tanítványokat a hit erejével. Ez a harmadik ajándék. Semmi más nem történik, csak amit az Úr előre megmondott. Minden az ő szava szerint történik. E világ fejedelme eljön, de semmire nem képes Jézus ellen, mert semmi bűnt nem talál őbenne. De mindezekben a gyülekezet Jézus szavából tudja, hogy az ő Ura az Atyjához megy, és újra eljön. Hisz az ő szavában, és várja az ő ígérését. De ebben a Krisztus-hitben, és csak ebben van meg a gyülekezetnek a krisztusi békessége és krisztusi öröme. Hitben bizonyos a Szentlélek elküldésében és fogadja az Atyát és a Fiút, aki lakozást vesz azokban, akik Jézus Krisztust szeretik és megtartják az ő szavát.

Ford. Déri Balázs

Forrás: Bonhoeffer Brevier. Zusammengestellt und herausgegeben von Otto Dudzus. Chr. Kaiser Verlag, München (1963) 1979⁵. 218–219.